

- En sevdiğim mevsim sonbahar geldi. Almanya'da sonbahar çok güzeldir. Ağaçlar sarının bütün tonlarında sararırlar. Frankfurt yakınlarında dağa tırmanan öyle bir yol var, sarının her çeşidini görürsünüz ama araba sürerken de önünüze bakmanız gerekiyor. Yine de tam bir sarı cümbüşü görürsünüz. Bir ara gideceğim...

- Bugün gittiğim yerde pek rastlanmayan bir merdivenle karşılaştım. Üç bölüm ve her biri 15 basamak, hemen yanında iki bölümlü başkası başlıyor. Durur muyum, hepsini ikişer ikişer çıktım. Bittiğinde nefesim biraz sıklaşmıştı. 30 yıl önce 100 basamağı böyle çıkardım. Yazın bürosunun olduğu binanın beşinci katına kadar asansöre binmez, merdivenleri ikişerli çıkardım. Tek çıkınca sıkılıyorum.

Yaşlandım tabii, eski performans yok doğal olarak... -

- Çin konusunda iki video yapmıştım, üçüncüde biter tahmin ediyordum ama bitmeyecek, 4. ve belki 5. de yapılacak. Konunun iskeleti böylece tamamlanmış olacak, sonrasına bakarız artık...

ÇKP'nin dönüşümünün ve Çin marksizminin de anlatılması gerekiyor.

- Önceki yazılardan birisinde sözünü ettiğim Partizan adlı Almanca kitabı bitirmek üzereyim. Pek bilmediğim bir şey yoktu sadece Nazilerin Wehrwolf (Savunma Kurdu) girişimine hayret ettim. Doğuda Kızıl Ordu, Batıda müttefikleri durdurmak değil ama yavaşlatmak için partizan savaşına yönelmeye karar veriyorlar ama çok geç. Karar verdikleri tarih Kasım 1944, altı ay sonra Almanya teslim olmak zorunda kalacaktır.

Demek o zamana kadar zafere inanıyorlardı yoksa neden bu kadar geç kalsınlar?

Partizan savaşı bir orduyu durduramaz ama fazla kayıp verir.

Naziler örnek olarak Sovyet partizanlarını ve Tito'nun gerillalarını alıyorlar.

Başardıkları tek iş ABD ordusuyla işbirliği yapan Aachen belediye başkanının öldürülmesidir.

Kitabın sonlarındaki ilginç konu, önceki sayfalarda da sözü edilen partizanın sonudur.

Partizanlık genellikle ömür boyu sürmez. Başarı kazanılınca partizanlar devlet yöneticileri olurlar. İki büyük örnek Mao ve Castro'dur. Sivil hayata uyamayanlar da olabilir, mesela Che gibi...

- Mersin eylemiyle ilgili açıklamalar konusunda neden tutum belirlemediğimi soranlar oluyor. Bu konuda tutum belirlemek üstüme vazife değildir. İnsanlar da bol miktarda konuşuyorlar. Facebook'ta boy göstermekle bir şey olacakmış gibi...

Sadece şu kadarını söyleyebilirim: birbiriyle ilgili ama aynı zamanda farklı olan politik aktörlerden birinin ötekini isteklerine uymasını bekleyemezsiniz. Daha seçime aylar var, bekleyin bakalım daha neler olur...

Bir şeyi anlayın: Facebook'ta bağırıp çağırmakla kimse ne ikna olur ne de çizgisini değiştirir. Sanal alemin abartmayın diyeceğim.

Orada kendinize bir dünya yaratmışsanız ve rahatsanız, devam edin derim.

Sadece gerçek alemin başka yerde olduğunu unutmayın.

